

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3349

1805

C A S U I S T I C I .

1806

*am tamen suam super homines amplius extendit. &c. Cap. II. praemittitur is dicendorum Ordo: Primo considerandum est quid sit penitentia. Secundo quid sit peccatum et quot sint eius species. Tertio que sint peccata et quot pro quibus iniungenda est penitentia. Quarto quis et qualis debeat esse qui penitentiam debet iniungere. Quinto quis quibus et pro quibus possit et debeat penitentiam iniungere. Sexto quomodo sacerdos debeat se habere in audiendo confessiones &c. Septimo et ultimo que penitentia et satisfactio cui peccato sit imponenda. Haec prolixius descripsi, ut inde fortasse Lectorum quispiam in Autoris notitiam ducatur, quem ego in tanto Summarum et Confessionalium numero non dispicio. Religiosi illum Ordinis haud fuisse, suadet illud, quod de Religiosis, tanquam de alio hominum genere, paßim loquitur. Ita narrat fol. 44. b. Cap. CXIII. In quodam cenobio infirmus erat monachus, et in tanto calore erat, quod uidebatur ei, quod suffocaretur, nisi cuculla deponeretur. Prior autem nullo modo sustinuit, quod sine habitu iaceret, Dixit quidam medicus, qui presens erat: *Iste suffocabitur, nisi cuculla ab eo ad tempus auferatur; nec iterum prior permisit, et ita suffocatus mortuus est ille.* Vnde uirquidam bonus et prudens dixit priori: *Nonne fratres uestri quandoque balneantur et tunc uestes deponunt? Quare non similiter, cum monachus est in le-**

go et fetore sudoris, sua uestimenta potest deponere? Et non potuit prior ad hoc respondere. Credimus igitur, concludit, quod monachus obedientiam non soluit, si habitum suum in tanta necessitate deponit. Quid uero, si absque necessitate? — Fol. ult. adpietum est Schema ordinandi Anni ecclesiastici, e quo liquet, Codicem non multo post an. MCCCXIII. scriptum fuisse. Adiectae voces: *Requiem eternam impositis notis musicis, et vernaculae minio suscriptum: Ruer dich held!*

DCCLII.

Codex chartaceus lat. Sec. R. 2089 XIV. Folior. 187. f. multis volum compendiis exaratus, rubroque distinctus praeligatam habet foll. 2. Εισαγωγη quandam in Psalterium Davidis antecedente hujus Pictura linearis, et sequente felicius expressa Facie τε Σωτηρος. Ejus initium: *In secularium librorum scientia considerari solet, cui potissimum phyllosophie speciei quisque liber subponatur Phisice scilicet, an Ethice, an Loyce. similiter et in diuina pagina &c. Postea vero: Incipit. pastorale. nouellum. Rudolfi. Est illud tributum in Libros VI. quorum I. agit de Baptismo, II. de Eucharistia, III. de Poenitentia, IV. de Peccatis, V. de Sacramento Ordinis, VI. de Matrimonio, et quidem carmine, ut hic ingressus docet:*

1807

C O D I C E S

1808

*Sanctorum sacra verba patrum, decretaque Rome
 Pontificum varijs diffuse tradita libris,
 In quibus eterne reperitur causd salutis,
 Pro grauitate sui, pro defectuve librorum,
 Qui legat, est rarus, qui sic intelligat, vt sunt,
 Rarior est; sed, qui servet, rarissimus. Ex hoc
 Causa subest: torpore graui confundimur, immo
 Quosdam paupertas retrabit, ligat immoderatus
 Quoslibet eris amor. Lucrosis artibus ergo
 Inuigilant. Plures ypocras uel iustinianus
 Discipulos quam christus habet. Color optimus ergo
 Ecclesie mutatus habet, lapidesque sacratos
 Auro fuscato caput accipit omne viarum.
 Plebs panem petit, et non est, qui frangat eidem.
 Ne pereant igitur celestis fragmina mense,
 Et neglegta cadant, ex multis paucula scriptis
 Grana legens precibus rüdolfus ego sociorum
 Vetus in hunc paruum volui compingere librum.
 Precipue tamen ecclesie septena beate
 Sacramenta canam, quandoque parumper et apte
 Digrediens alia ponam, tamen haut aliena,
 Que morum medicis sint commoda, taliter ipsum
 Castigans, vt, quos librorum tardat egestas,
 Istius inuitet breuitas, grauitate repulsos
 Alliciat leuitas, pudeat nescire valentem
 Discere, tam modicam pigeat si tollere summam.
 Per metricos libet ire modos, breuis ut liber iste
 Inbibitus teneris seris magis bereat annis.
 Et licet implicito mortalibus vndique vincis
 Sordescat mea vita mihi, videarque pudendus
 Doctor eis, quorum me conuersatio transit;
 Non tamen indignum certe reor esse, nouumque,
 Prebeat humanis plumbi si fistula potum
 Vsibus, aut faciem territes pingat acbillis.
 Presertim libro quia nil reperitur in isto
 Esse meum penitus, sed que dixere probati
 In uerbis faelisque uiri, duntaxat eorum
 Abbreuiator ero. Nibil ergo meum, nisi metrum,
 Curandique labor; sunt cetera pneumatis almi,
 Omnes quo sancti sunt inspirante locuti. &c.*

Lon-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3349

1809

C A S U I S T I C I .

1810

Longius me provexit *Claudiani* numerus, qui usque ad prolixo Operis finem Nostrum non destituit, dignum sane, qui in *Historia Poetarum med. aevi* locum habebret, si modo innotuisset *Lysero*. Sed primus eum demum prodidit solertissimus *Bern. Pezius* T. III. *Thes. Anecd.* P. III. p. 629. e Cod. *Benedictoburano*, in quo *Rudolfus de Lubeck* audit; Opus vero perfectum dicitur a. 1323. Est tamen, quod de hujus Subscriptio- nis sinceritate dubitem. Codex no- fter amplio Commentario tam in- ter lineas, quam per margines pollet, minuto quidem, multis- que compendiis implicito char- actere; legas tamen fol. 1. *Causa efficiens* fuit *Dominus Rudolfus quidam nobilis vir de liebeg Canonicus ecclesie majoris Constancie*, et magis infra idem Cognomen de liebeg. Nomen *Rudolfi* familiare Helvetis. *Liebeck* arx in Comita- tu *Lenzburgiensis*, unde nobilis Fa- milia nomen duxit. A. 1309. *Rudolfus de Liebeck* Canonicus Eccl. colleg. Monasterii Beronis (*Beronsmünster*) et a. 1323. Praepo- situs Eccl. colleg. Cellae Episco- pi (*Bischofszell*) sub Episcopo *Constantiensi* memoratur *Stumpfio* in *Chron. Helv.* Nunquid igitur Poetam nostrum, pace *Lubecensis Urbis*, habemus, qui meritorum ergo a Praebenda Collegiata ad Cathedralem ascenderit? Id quod evictum dare possent vetusti Ca- nonicorum Catalogi, si qui *Con- stantiae* etiam dum supersint.

DCCLIII.

Codex chartaceus lat. Sec. R. 2092
XIV. Folior. 62. f. per duas co- lumnas luculente, sed multis vo- cum contractionibus exaratus, et glossis hinc inde adspersus, mi- nioque distinctus alterum est Ex- emplar *Pastoralis Novelli* mox di- eti *Rudolfi*, cui Indicem praefixit Manus Sec. XV. quem Exemplar praecedens a prima manu ad cal- cem habet. Hic accedit Instru^ctio: *De Confessione et primo de hereti- cis qui sunt excommunicati majori excommunicatione*, dein *Regule theolooyce utiles et infallibiles su- per audiendis confessionibus*, ut ad- ditur F. Aug. Lombardi Ordinis S. Aug. sed hae mutilae sunt, et *Italos* sine discrimine Nostris olim *Lombardos* dictos fuisse constat.

Ad Codicem compingendum adhibitae sunt Membranae II. e Synodo Basileensi datae a Bernar- do miseratione diuina tituli sanctorum Quatuorcoronatorum presbi- tero Cardinale Aquensi vulgariter nuncupato in absentia Nicolai Card. Panormitani Majoris Poenitentia- ri a Synodo deputati. Ad purpu- ram a Felice Antipapa evectus fuerat hic *Bernardus Gallus O. S. B. Ep. Aquens.* eamque deinceps respuisse dicitur a *Ciaconio* T. II. col. 940. qui titulum SS. *Nerei et Achillei* eidem adsignat. Mem- brana priore committitur Abbatii de Clarecampo Ord. Cist. Dioec. Trajet. Inquisitio rixae letalis in- ter 2. Clericos. a. 1445. Altera datur Facultas Abbatii Celle An- gelorum ejusdem Ord. Dioec. Pa- tavien.